

Резюме

Шелтякова Т. В. Коллективные трудовые права работников по законодательству ЕС.

В статье освещаются вопросы целесообразности и возможности имплементации в украинское законодательство положений европейского законодательства в сфере регулирования коллективных трудовых отношений. В частности, рассматривается право на объединение, право на информацию и консультации, право на коллективные переговоры, право на заключение коллективных договоров, право на защиту коллективных прав и интересов.

Ключевые слова: трудовые права, коллективные трудовые права, европейское трудовое законодательство, национальное трудовое законодательство.

Summary

Sheltyakova T. Collective labor rights of workers under EU law.

The article concerns the practical issues of implementation of the provisions of European Labor Legislation to the national legislation to regulate collective labor relations. The author analyses the right on association, the right on information and consultation, the right on collective bargaining, the right to conclude collective agreements, the right to the protection of collective rights and interests.

Key words: labor law, collective labor law, European labor law, national labor laws.

Отримано 15.11.2013

УДК 341.23:061.1ЄС

А. В. ШЕНДЕРОВСЬКА

Алла Віталіївна Шендеровська, аспірант Київського університету права НАН України

ХАРАКТЕРИСТИКА УГОДИ ПРО РЕАДМІСІЮ ОСІБ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС ТА ЇЇ ВИКОНАННЯ УКРАЇНОЮ

Актуальність обраної для статті теми зумовлена тим, що наша країна прагне до лібералізації візового режиму з Європейським Союзом для своїх громадян. І без укладення Угоди про реадмісію осіб між Україною та Європейським Союзом не могла бути укладена Угода про спрощення оформлення віз. Реадмісія осіб Україною була однією з обов'язкових умов Європейського Союзу для того, щоб наша країна могла отримати спрощення візового режиму з ЄС. Розгляд і характеристика таких взаємовідносин України та ЄС у сфері реадмісії осіб не привертала належної уваги вітчизняних юристів-міжнародників, тому стаття переважно ґрунтується на чинних нормативних актах і міжнародних договорах, які були прийняті чи укладені до цього часу.

Угоду про реадмісію осіб між Україною та Європейським Союзом було укладено одночасно з Угодою про спрощення оформлення віз між Україною та Європейським Союзом – 18 червня 2007 р.¹ і ратифіковано теж одночасно – 15 січня 2008 року^{2,3}. Але якщо Угода про спрощення оформлення віз між Україною та Європейським Союзом набула чинності одразу ж після ратифікації, з січня 2008 р., то Угода про реадмісію осіб – тільки з 1 січня 2010 року. Термін «реадмісія» з англійської мови перекладається як «приймати назад». У міжнародній практиці він означає взаємні зобов'язання держав, які закріплюються в міжнародних угодах, прийняти назад власних громадян, а також громадян третіх країн та осіб без громадянства, які незаконно прибули на територію однієї із договірних сторін, або після прибуття законно втратили підстави для легального перебування. Деякі країни свідомо відмовляються від реадмісії своїх громадян, прагнучи цим досягти збільшення своєї діаспори за кордоном. Наприклад, посольства Китаю відмовляються видавати своїм депортованим громадянам паспорта або свідоцтва на повернення⁴.

Механізм правового регулювання питань реадмісії – це двосторонні та багатосторонні угоди. Їх підписання – один із пріоритетів міграційної політики Європейського Союзу. Важливість цієї угоди для Європейського Союзу пояснюється тим, що її метою насамперед є більш ефективна боротьба з нелегальною міграцією. Укладення аналогічних угод Європейським Союзом з іншими країнами є необхідною передумовою подальшого спрощення візового режиму для них.

Зовнішня політика нашої країни з цього питання не відрізняється від політики Європейського Союзу, і тому Україна також заінтересована укладати з країнами, що є основними постачальниками нелегальних мігрантів до України і транзитних мігрантів в Європейський Союз, аналогічні угоди про реадмісію осіб. Окрім Європейського Союзу, такі угоди на момент подання статті до друку були укладені Україною ще з 16 країнами світу: В'єтнамом 25 вересня 2007 р.⁵, Грузією 22 квітня 2003 р.⁶, Молдовою 11 березня 1997 р.⁷, Росією 22 грудня 2006 р.⁸ (оновлена Угода про реадмісію 22 жовтня 2012 р.⁹), Туреччиною 7 червня 2005 р.¹⁰, Норвегією 13 лютого 2008 р.¹¹, Туркменістаном 14 травня 2001 р.¹², Узбекистаном 12 жовтня 2000 р.¹³ та Швейцарією 11 липня 2003 р.¹⁴ (припинила дію і погоджується текст нової угоди про реадмісію осіб),

Угорщиною 26 лютого 1993 р.¹⁵, Польщею 24 травня 1993 р.¹⁶, Словаччиною 14 жовтня 1993 р.¹⁷ (денонсовано 4 жовтня 2000 р., а 27 квітня 2011 р. було проведено переговори щодо проекту Імплементативного протоколу про основи виконання Угоди між Україною та ЄС про реадмісію осіб), Литвою 23 вересня 1996 р.¹⁸, Латвією 24 липня 1997 р.¹⁹, Болгарією 4 вересня 2001 р.²⁰ та Данією 16 березня 2007 р.²¹. На даний час проводяться заходи щодо положень проекту Імплементативного протоколу про порядок реалізації Угоди між Україною та ЄС про реадмісію осіб з Австрією, Бельгією, Естонією, Мальтою та Португалією.

Крім цього, з країнами, які є потенційними постачальниками нелегальних мігрантів (Бангладеш, Індія, Іран, Ірак, Шрі-Ланка, Китай, Афганістан), з 2008 р. проводяться заходи щодо вдосконалення процедури реадмісії осіб, а саме: компетентними органами України було надіслано актуалізований проект Угоди про реадмісію осіб та проект Виконавчого протоколу до неї на адреси компетентних органів вищезазначених країн. Нині вирішується питання щодо діалогу в цій сфері. Також продовжується робота, спрямована на укладання угод про реадмісію осіб з країнами СНД: Азербайджаном, Казахстаном, Киргизстаном, Таджикистаном і Білоруссю, а також з Ліваном – однією із країн з ризиковою міграцією.

Угода між Україною та ЄС про реадмісію осіб від 18 червня 2007 р. набрала чинності 1 січня 2010 року. Вона визначає процедуру реадмісії громадян України, громадян третіх країн, а також осіб без громадянства. Задекларованою метою угоди є взаємний інтерес у співробітництві між Україною та Європейським Співтовариством у галузі реадмісії та спрощення взаємних поїздок громадян, а також запровадження швидких і ефективних процедур реадмісії, що включають ідентифікацію та безпечно й організоване повернення осіб, які не виконують умов, передбачених для в'їзду на територію України чи однієї з держав – членів Європейського Союзу та перебування на ній, або припинили виконувати такі умови, а також полегшення транзитного проїзду таких осіб, керуючись духом співробітництва на основі взаємності²².

Угода між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб (далі – Угода) містить 7 розділів, які включають 21 статтю і 8 додатків. Стаття 1, як звичайно, дає визначення понять, що використовуються в тексті. Зокрема, слід зупинитися на визначенні таких понять, як «Запитуюча держава», що означає державу (Україну або одну із держав-членів Європейського Союзу, за винятком Королівства Данія), яка робить запит про реадмісію або транзитний проїзд, і «Запитувана держава», що означає державу (Україну або одну з держав-членів Європейського Союзу, за винятком Королівства Данія), до якої надсилається запит про реадмісію або транзитний проїзд. У ст. 2 регламентується порядок реадмісії власних громадян, де визначається що Запитувана держава на запит Запитуючої держави приймає на свою територію всіх осіб, які не виконують чинних умов стосовно в'їзду на територію Запитуючої держави чи перебування на ній або припинили виконувати такі умови. Те саме стосується осіб, які після в'їзду на територію Запитуючої держави припинили громадянство Запитуваної держави і не набули громадянства Запитуючої держави. Запитувана держава, у випадку необхідності, невідкладно видає особі, реадмісію якої погоджено, проїзні документи строком дії не менш ніж на шість місяців, незалежно від бажання особи, яка підлягає реадмісії. За необхідності цей строк може бути продовжений на такий самий термін. Запитувана держава також приймає на свою територію громадян третіх країн чи осіб без громадянства, які не виконують чинних умов стосовно в'їзду на територію Запитуючої держави чи перебування на ній або припинили виконувати такі умови, якщо надано докази, що такі особи:

- a) незаконно в'їхали на територію держав-членів безпосередньо з території України або на територію України безпосередньо з території держав-членів; або
- b) на момент в'їзду мали дійсний дозвіл на проживання, виданий Запитуваною державою; або
- c) на момент в'їзду мали дійсну візу, видану Запитуваною державою, і в'їхали на територію Запитуючої держави безпосередньо з території Запитуваної держави.

Зобов'язання стосовно реадмісії не застосовується, якщо:

- a) громадянин третьої країни чи особа без громадянства перебувала тільки в зоні транзиту міжнародного аеропорту Запитуваної держави; або
- b) Запитуюча держава видала громадянину третьої країни чи особі без громадянства візу або дозвіл на проживання до або після в'їзду на її територію, якщо така особа не має візи або дозволу на проживання, виданих Запитуваною державою, які мають більший строк дії або віза або дозвіл на проживання, видані Запитуючою державою, не були отримані на підставі підроблених або сфальсифікованих документів;
- c) громадянину третьої країни чи особі без громадянства не потрібна віза для в'їзду на територію Запитуючої держави.

Зобов'язання держав-членів стосовно реадмісії покладається на державу-члена, яка видала візу або дозвіл на проживання (за загальним правилом особа, яка підлягає реадмісії, повертається назад у країну призначення тим самим шляхом і через ті самі країни, яким вона потрапила в країну, де її затримали). Для визначення маршруту затриманої особи можуть використовуватися офіційні заяви співробітників органів прикордонного контролю чи інших свідків, які можуть підтвердити перетин кордону відповідною особою, іменні квитки пасажира та списки пасажирів літака, поїзда, автобуса чи судна, які свідчать про перебування та маршрут слідування відповідної особи, а також інші документи, посвідчення й рахунки (наприклад, готельні рахунки, направлення до лікарів, перепустки до державних чи приватних інституцій, договори про оренду автомобіля, квитанції кредитних карток тощо).

Після того як Запитувана сторона надала позитивну відповідь на запит стосовно здійснення реадмісії, Запитуюча сторона оформлює особі, реадмісія якої погоджена, проїзний документ, що визнається

Запитуваною стороною. Якщо Запитуючою стороною є держава-член ЄС, таким документом є стандартний проїзний документ ЄС для видворення відповідно до форми, установленної рекомендацією Ради ЄС від 30 листопада 1994 р. (додаток 7)²³. Якщо Запитуючою стороною є Україна, то таким документом є Посвідчення особи на повернення (додаток 8)²⁴.

Розділ 2 Угоди визначає саму процедуру реадмісії, де визначається яку інформацію повинен містити запит про реадмісію, засоби доведення громадянства, обмеження в часі та способи передачі й види транспортування. Громадянство доводиться на підставі паспортів будь-якого виду, національних посвідчень особи, у тому числі й тимчасових, посвідчень моряка, капітана та на основі інших офіційних документів чи їх фотокопій, на яких згадується або зазначається громадянство (наприклад, посвідчення водія, свідоцтво про народження, посвідчення співробітника компанії, а також на основі показань свідків чи показань самої затриманої особи). Також при визначенні громадянства звертається увага на мову, якою розмовляє особа. Якщо виникає сумнів у громадянстві особи, то з метою встановлення громадянства можуть проводитися будь-які офіційні тести чи враховуватися будь-які інші документи, які можуть допомогти встановити громадянство відповідної особи.

Розділ 3 встановлює принципи та умови транзитного перевезення осіб, які підлягають реадмісії. Держава може відмовити в транзитному проїзді, якщо особі в ній загрожує кримінальне покарання або переслідування за ознаками раси, віросповідання, національності, належності до певної соціальної групи або політичних переконань. Усі витрати на утримання, транспортування і транзитний проїзд особи, що підлягає реадмісії, бере на себе Запитуюча держава (розділ 4). Розділ 5 Угоди встановлює вимоги до захисту особистих даних затриманої особи. Так, зазначається, що потрібно збирати тільки необхідну інформацію про особу і приймати всі необхідні засоби для її захисту та збереження. У розділі 6 Угоди встановлюється, що сторони надають одна одній взаємну допомогу в застосуванні й тлумаченні Угоди. З цією метою створено Спільний комітет з питань реадмісії, до складу якого входять представники України і Європейського Союзу. Комітет здійснює моніторинг застосування Угоди, проводить на регулярній основі обмін інформацією стосовно імплементаційних протоколів, готує пропозиції для внесення змін до Угоди та приймає рішення стосовно імплементаційних заходів, необхідних для однакового застосування Угоди. В останньому розділі Угоди зазначається, що вона укладена на невизначений строк і набере чинності не раніше ніж через два роки з моменту ратифікації.

Після прийняття Угоди про реадмісію осіб між Україною та Європейським Союзом протягом наступних років українські ЗМІ активно обговорювали можливі наслідки її дії. На жаль, здебільшого це обговорення проводилося не на фаховому рівні й тому нерідко його наслідками було поширення страхів і щодо іноземців взагалі, і щодо шукачів притулку зокрема. Однією з основних тем, які обговорювалися у зв'язку зі вступом у дію Угоди, були прогнози стосовно вислання до України сотень тисяч іноземців із нерегульованим статусом. Йшлося і про те, що відтепер Україна опинилася у принципово новій для себе ситуації та буде змушена приймати всіх мігрантів із нерегульованим статусом, яких Європейський Союз захоче повернути на її територію²⁵.

За оцінками як представників Європейського Союзу, так і державних органів України, відповідальних за реадмісію, такі твердження не мають нічого спільного із дійсністю, оскільки до вступу в силу Угоди з Європейським Союзом двосторонні договори з цього питання вже діяли із прикордонними державами-членами Європейського Союзу. Українська Рада з питань Біженців закликала ЗМІ до обговорення реальних змін, які принесе із собою втілення Угоди, і висловлювала стурбованість деякими її аспектами, які стосуються дотримання прав біженців і шукачів притулку. Шукачі в притулку можуть повернути з країн Європейського Союзу до України незважаючи на те, що Україна у жодному разі не може вважатися «третьою безпечною країною» для біженців і шукачів притулку²⁶. За цієї ситуації відсутність достатніх гарантій у рамках Угоди може призвести до систематичних порушень прав людини і зобов'язань, які взяла на себе Україна за іншими міжнародними документами.

Україна з 2006 р. порушувала свої міжнародні зобов'язання щодо біженців з Російської Федерації, Узбекистану та Шрі-Ланки. Було також зафіксовано випадки порушень щодо громадян інших країн. У більшості цих випадків людей, які намагалися знайти захист на території України, було видано назад – до країн, з якої вони тікали, намагаючись врятувати своє життя. Ще до вступу в силу Угоди неодноразово траплялися випадки повернення до України шукачів притулку з території Словаччини та Угорщини: попри те, що на території тих країн вислані особи заявляли про бажання отримати статус біженця, їм відмовляли у доступі до самої процедури²⁷.

Сьогодні в нашій країні виконання положень вищезгаданої Угоди про реадмісію осіб між Україною та Європейським Союзом покладаються на Державну прикордонну та Державну міграційну служби України. Варто зазначити, що попри песимістичні прогнози щодо можливих проблем реалізації даної Угоди нині значних ускладнень не виникає. Більше того, з кожним роком прикордонники фіксують стабільне зменшення кількості осіб, прийнятих від суміжних держав. Зокрема на 39 % зменшилася кількість повернутих громадян України. У 2012 р. Україною було прийнято 288 осіб проти 392 осіб у 2011 р. та 469 осіб у 2010 році. Також у 3,3 раза зменшилася кількість повернутих громадян СНД (2012 рік – 80 осіб, 2011 рік – 168, 2010 рік – 267) та у 4,7 рази громадян з інших країн (2012 р. – 28 осіб, 2011 р. – 75, 2010 р. – 131). Майже в 4 рази зменшилася кількість громадян, прийнятих у рамках реадмісії на кордоні з ЄС. Більшість осіб, повернутих минулого року, приймалися на кордоні з Польщею (64 %), Словаччиною (14 %) та Румунією (13 %). Окремо зазначимо, що упродовж 2012 р. українська сторона передала до країни-прибуття 65 осіб.

Переважно це громадяни Румунії – 30 осіб, Польщі – 11, Угорщини – 5²⁸. Також були передані й громадяни Франції, Росії, Чехії, Німеччини, Нідерландів, Бельгії та інших країн.

Викликають стурбованість пропозиції деяких експертів запровадити зміни до процедури отримання статусу біженця в Україні після вступу у силу Угоди про реадмісію. Зокрема, неприпустимою є пропозиція відмовляти громадянам третіх країн, реадмітованим з Європейського Союзу, у прийнятті заяв про отримання статусу біженця на підставі того, що вони мали можливість звернутися за притулком у державах-членах Європейського Союзу та пропозицію не звільняти осіб, які подали подібні заяви, з місць тимчасового утримання. Така некоректна імплементація Угоди про реадмісію потенційно загрожує погіршенням ситуації у сфері дотримання прав людини, зокрема біженців і шукачів притулку. Зусилля державних органів України, міжнародних та неурядових організацій мають бути спрямовані на посилення гарантій дотримання прав цієї вразливої групи осіб.

¹ Угода між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_851

² Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб» [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/116-17>

³ Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським Співтовариством про спрощення оформлення віз» [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/117-17>

⁴ Реадмісія [Електронний ресурс] Сайт Вікіпедія – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/Рeadмісія>

⁵ Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про реадмісію громадян обох держав [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/704_029

⁶ Угода між Кабінетом Міністрів України і Виконавчою владою Грузії про приймання і передачу осіб (реадмісію), які знаходяться на територіях держав незаконно [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/268_050

⁷ Угода між Урядом України і Урядом Республіки Молдова про приймання та передачу осіб через українсько-молдовський державний кордон [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/498_032

⁸ Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про реадмісію [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/643_337

⁹ Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про реадмісію [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/643_419

¹⁰ Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про реадмісію осіб [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/792_053

¹¹ Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Королівства Норвегія про реадмісію осіб [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/578_019

¹² Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Туркменістану про реадмісію осіб [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/795_703

¹³ Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Узбекистан про приймання та передачу осіб, які перебувають на території держав нелегально [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/860_026

¹⁴ Угода між Кабінетом Міністрів України та Швейцарською Федеральною Радою про реадмісію осіб, які перебувають на територіях їх держав нелегально [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/756_022

¹⁵ Угода між Урядом України і Урядом Угорської Республіки про передачу і прийом осіб через спільний державний кордон [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/348_317

¹⁶ Угода між Урядом України і Урядом Республіки Польща про передачу і прийом осіб через спільний державний кордон [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/616_170

¹⁷ Угода між Урядом України і Урядом Словачької Республіки про передавання і приймання осіб через спільний державний кордон [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/703_053

¹⁸ Угода між Урядом України та Урядом Литовської Республіки про передачу і приймання осіб [Електронний ресурс] Сайт Посольство України в Литовській Республіці – Режим доступу: <http://lithuania.mfa.gov.ua/ua/ukraine-it/legal-acts>

¹⁹ Угода між Урядом України і Урядом Латвійської Республіки про передачу і приймання осіб [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/428_006

²⁰ Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Болгарія про приймання та передачу осіб, що перебувають на територіях обох держав нелегально [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/100_023

²¹ Угода між Кабінетом Міністрів України і Урядом Королівства Данія про реадмісію осіб [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/208_017

²² Див.: Угода між Україною та Європейським Співтовариством про реадмісію осіб [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_851

²³ Там само.

²⁴ Там само.

²⁵ Угода про реадмісію між Україною та ЄС – міфи, факти та ризики [Електронний ресурс] Сайт без кордонів – Режим доступу: <http://noborders.org.ua/sfery-dijalnosti/bizhenci-ta-shukachi-prytulku/uhoda-pro-readmisiju-mizh-ukrajinoju-ta-jes-%E2%80%9494-mify-fakty-ta-ryzky-povidomlennja-dlja-zmi/>

²⁶ Там само.

²⁷ Там само.

²⁸ В Україні значних ускладнень з реадмісією не виникає. – Держприкордонслужба [Електронний ресурс] Сайт ЗІК сила інформації – Режим доступу: <http://zik.ua/ua/news/2013/02/22/395177>

Резюме

Шендеровська А. В. Характеристика угоди про реадмісію осіб між Україною та ЄС та її виконання Україною.

Стаття присвячена характеристиці та виконанню Україною Угоди про реадмісію осіб між Україною та Європейським Союзом. Актуальність обраної для статті теми обумовлена тим, що наша країна прагне до лібералізації візового режиму з Європейським Союзом для своїх громадян і без укладення Угоди про реадмісію осіб між Україною та Європейським Союзом не могла бути укладена Угода про спрощення оформлення віз. Реадмісія осіб Україною була однією з обов'язкових умов Європейського Союзу для того, щоб вона могла отримати спрощення візового режиму з ЄС. На даний час ця Угода виконується сторонами в повному обсязі, і Європейський Союз та Україна підтримують один одного та надають всебічну допомогу для її подальшого належного виконання.

Ключові слова: Європейський Союз, Угода про реадмісію осіб, визначення громадянства, «приймати назад», міжнародні договори.

Резюме

Шендеровская А. В. Характеристика соглашения о реадмиссии между Украиной и ЕС и ее выполнение Украиной.

Статья посвящена характеристике и выполнению Украиной Соглашения о реадмиссии между Украиной и Европейским Союзом. Актуальность выбранной для статьи темы обусловлена тем, что наша страна стремится к либерализации визового режима с Европейским Союзом для своих граждан и без заключения Соглашения о реадмиссии между Украиной и Европейским Союзом не могло быть заключено Соглашение об упрощении оформления виз. Реадмиссия Украиной была одной из обязательных условий Европейского Союза для того, чтобы она могла получить упрощение визового режима с ЕС. В настоящее время это Соглашение выполняется сторонами в полном объеме, и Европейский Союз и Украина поддерживают друг друга и оказывают всестороннюю помощь для дальнейшего надлежащего его исполнения.

Ключевые слова: Европейский Союз, Соглашение о реадмиссии, определение гражданства, «принимать назад», международные договоры.

Summary

Shenderovska A. Description readmission agreement between Ukraine and EU and its implementation of Ukraine.

The article is devoted description and performance of Ukraine Readmission Agreement between Ukraine and the European Union. Relevance of the chosen article topic due to the fact that Ukraine is committed to visa liberalization with the European Union for its citizens and without Agreement on readmission between Ukraine and the European Union could not be Agreement on visa facilitation. Readmission Ukraine was one of the prerequisites for the European Union to Ukraine could get a visa liberalization with the EU. At the time this Agreement is executed by the parties in their entirety and the European Union and Ukraine support each other and provide comprehensive assistance for its further proper execution.

Key words: European Union, the Agreement on readmission, the definition of citizenship, «take back», international treaties.

Отримано 18.11.2013